

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

Num. 26546

Decret llei 7/2011, de 23 de desembre, pel qual s'estableix el règim sancionador en diverses matèries en l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i es fixen mesures administratives urgents en matèria de joc

Exposició de motius

I

L'article 49.1 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears preveu la possibilitat que el Consell de Govern aprovi normes amb rang de llei mitjançant decrets llei. Aquest article estableix concretament que 'En cas d'extraordinària i urgent necessitat, el Consell de Govern podrà dictar mesures legislatives provisionals en forma de decrets llei, que no podran afectar els drets establerts en aquest Estatut, les matèries objecte de lleis de desplegament bàsic de l'Estatut d'autonomia, els pressuposts generals de la Comunitat Autònoma, la reforma de l'Estatut, el règim electoral ni l'ordenament de les institucions bàsiques de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears'.

La redacció d'aquest apartat adopta una configuració similar a la de l'article 86.1 de la Constitució espanyola. D'una banda, exigeix un pressupòsit de fet que l'habiliti, en concret una 'extraordinària i urgent necessitat', i, de l'altra, limita l'aplicació del decret llei, en el sentit que estan vetats d'aquesta via normativa determinats àmbits materials, com ara els drets que preveu l'Estatut, el règim electoral, el pressupost o les institucions de la Comunitat Autònoma.

Aquesta configuració similar determina que hi sigui aplicable la doctrina del Tribunal Constitucional, expressada en múltiples sentències, tant pel que fa al pressupòsit de fet que l'habilita com a la definició dels límits materials del decret llei.

L'extraordinària i urgent necessitat, pressupòsit que habilita el decret llei, ha estat objecte de sentències successives del Tribunal Constitucional -com per exemple les sentències 29/1982, 6/1983, 29/1986 i 23/1993-, que han moderat els termes literals d'aquesta exigència, de manera que són constitucionalment admissibles els decrets llei dictats per a circumstàncies difícils de preveure o en virtut de conjuntures econòmiques que requereixen una resposta ràpida.

II

L'article 25 de la Constitució espanyola estableix que ningú no pot ser condemnat o sancionat per accions o omissions que en el moment de produir-se no constitueixin delictes, falta o infracció administrativa, segons la legislació vigent en aquell moment.

Pel que fa a la potestat sancionadora de l'Administració, la jurisprudència constitucional ha establert que hi són aplicables els principis de reserva de llei, tipicitat, non bis in idem, irretroactivitat de normes desfavorables, dret a la defensa, presumpció d'innocència i tutela judicial efectiva.

La previsió de reserva de llei es fonamenta en els principis de legalitat i tipicitat, en virtut dels quals els límits de l'activitat sancionadora de les administracions públiques s'han de fixar per llei, de conformitat amb l'article 25 de la Constitució espanyola, que exigeix la reserva de llei en matèria sancionadora, rang necessari de les normes que tipifiquen les conductes il·lícites i que regulen les sancions corresponents amb la finalitat de respectar i fer respectar les garanties de la ciutadania en un estat social i democràtic de dret.

Aquest Decret llei, que compleix el mandat legal tenint en compte les exigències constitucionals esmentades, pren en consideració, així mateix, el que estableixen les disposicions comunitàries que exigeixen als estats membres de la Unió Europea l'adopció de les normes necessàries per aplicar sancions en cas d'incompliment de les disposicions nacionals i, per extensió, en el cas de l'Estat espanyol, de les normes de les comunitats autònomes.

III

La Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, després de la reforma de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer,

reconeix en l'article 30 un seguit de competències exclusives de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

'29. Casinos, jocs i apostes, amb exclusió de les apostes mútues esportives benèfiques.'

'34. Indústria, sense perjudici del que determinin les normes de l'Estat per raons de seguretat, sanitàries o d'interès militar i les normes relacionades amb les indústries subjectes a la legislació de mines, hidrocarburs o energia nuclear. L'exercici de la competència es farà d'acord amb les bases i l'ordenació de l'activitat econòmica general. Seguretat de les instal·lacions, dels processos i dels productes industrials.'

'47. Defensa dels consumidors i dels usuaris, en el marc de les bases i l'ordenació de l'activitat econòmica general i en el marc de les bases i la coordinació general de la sanitat, en els termes del que disposen els articles 38, 131 i els números 11, 13 i 16 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.'

L'extraordinària i urgent necessitat s'evidencia, d'una banda, per les modificacions recents de la normativa estatal. Així, la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, va afegir dues noves infraccions greus a la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria. La introducció d'aquests dos nous tipus d'infracció és insuficient per a la consecució d'un règim sancionador consolidat que arribi a tots els incompliments de la normativa en matèria d'indústria, particularment pel que fa a determinades conductes constitutives d'incompliments normatius de naturalesa merament formal o procedimental o que no comporten perill o dany greu per a les persones, les coses o el medi ambient, i que, en bona lògica, han d'implicar infraccions de caràcter lleu. En aquest sentit, justament, la Sentència del Tribunal Constitucional 162/2008, de 15 de desembre, va declarar nul i inconstitucional l'article 31.3.a) de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, en matèria d'infraccions lleus, la qual cosa exigeix una nova tipificació per part del legislador autonòmic.

D'altra banda, i en matèria de joc, la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, ha derogat la Llei 34/1987, de 26 de desembre, de potestat sancionadora de l'Administració pública en matèria de jocs de sort, envit o atzar, i ha introduït un nou règim sancionador en el marc de la competència estatal en aquesta matèria. Doncs bé, en aquest sector d'activitat administrativa s'ha de tenir en compte que, fins ara, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears aplicava el règim sancionador que estableix la Llei 34/1987 esmentada, la qual, d'acord amb el seu contingut, s'entenia susceptible d'aplicació per les diverses administracions públiques, estatal i autonòmica, amb competències en aquesta matèria, mentre que la nova Llei 13/2011 tan sols preveu el règim sancionador estatal. D'aquesta manera, i davant els dubtes i la inseguretat jurídica que pot comportar l'aplicació supletòria d'aquest nou règim sancionador, en principi d'àmbit estatal, cal que el legislador autonòmic estableixi un règim sancionador propi en l'àmbit de les seves competències, a fi de no caure en un buit normatiu que dificulti o impossibiliti la persecució dels fets constitutius d'infracció administrativa en aquest sector d'activitat.

Finalment, i pel que fa a la legislació autonòmica en matèria de consum, cal actualitzar les quanties corresponents a les sancions que va fixar inicialment la Llei 1/1998, de 10 de març, de l'Estatut dels consumidors i usuaris de la comunitat autònoma de les Illes Balears, clarament desfasades actualment, a fi que compleixin efectivament la seva funció preventiva i punitiva, inherent a qualsevol norma sancionadora. En aquest darrer sentit, el cert és que hi ha una íntima connexió entre la tipificació de la infracció i la quantificació de la sanció. Tant és així que l'establiment de les tipificacions de les conductes administratives il·lícites considerades infracció van precedides sempre de la sanció corresponent, sempre respectant el principi de proporcionalitat i guardant l'adequació deguda entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció que s'ha d'imposar. En aquest context, i de la mateixa manera que fa l'Estat en el seu àmbit competencial, s'ha considerat convenient traslladar a l'àmbit de les sancions greus en aquesta matèria de consum la regla que la Llei 1/1998 fixava únicament per a les sancions molt greus, consistent en la possibilitat d'incrementar la quantia de la sanció fins a arribar al quintuple del valor dels productes o els serveis objecte de la infracció, de manera que la comissió de la infracció no resulti més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de la norma infringida.

IV

Pel que fa a l'adopció de mesures administratives urgents en l'àmbit propi del sector del joc, s'ha d'assenyalar que, atenes al marc jurídic estatal vigent aplicable a la instal·lació de màquines, terminals o equips de joc, i a la concessió d'autoritacions d'activitats de joc, la Comunitat Autònoma de les Illes

Balears té la necessitat urgent d'establir un règim jurídic propi que doni cobertura al règim d'autoritzacions de les activitats reservades en els locals d'hostalleria i a l'exercici de les activitats no reservades pel que fa a l'obertura d'establiments presencials específics.

V

Aquest Decret llei consta d'una exposició de motius; una part dispositiva (tres articles) -l'objecte de la qual és regular el règim sancionador de diverses matèries atenent la competència exclusiva de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears d'acord amb l'Estatut d'autonomia-; tres disposicions addicionals, i tres disposicions finals.

Article 1

Normes sancionadores en matèria d'indústria

Es tipifiquen com a infraccions lleus en matèria d'indústria les accions següents:

- a) Fabricar, importar, vendre, transportar, instal·lar o utilitzar productes, aparells o elements subjectes a seguretat industrial que no compleixin les normes reglamentàries quan no comportin perill o dany greu per a les persones, la flora, la fauna, les coses o el medi ambient, o quan el risc, el perill o el dany siguin lleus o mínims ateses les circumstàncies concurrents.
- b) No esmenar les deficiències de les instal·lacions o dels establiments industrials detectades en les inspeccions o en les revisions reglamentàries, en el termini atorgat, tret que d'aquestes deficiències es derivi un risc o un dany greu o molt greu constituït d'infracció greu o molt greu.
- c) No comunicar a l'Administració competent, en els terminis establerts reglamentàriament, les dades a què es refereixen els articles 22 i 23 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, quan no constitueixi falta greu.
- d) No col·laborar amb les administracions públiques en l'exercici de les funcions reglamentàries que es deriven de la Llei 21/1992 quan no impliqui resistència constitutiva de falta greu.
- e) Incomplir els terminis atorgats per l'autoritat competent a les persones interessades per presentar documents sol·licitats per l'òrgan competent, quan no impliqui resistència constitutiva de falta greu.
- f) No aportar qualsevol de les dades obligatòries, o de les seves modificacions, en la declaració responsable o en la comunicació que han de presentar les persones interessades davant l'Administració competent en matèria d'indústria quan no constitueixi falta greu.

Article 2

Normes sancionadores en matèria de joc

1. Són infraccions administratives en matèria de joc i apostes les accions o les omissions tipificades en aquest Decret llei, fins i tot quan impliquin mera negligència. Les infraccions administratives en matèria de joc es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus en matèria d'autoritzacions:

- a) Fer activitats d'organització, gestió o explotació de jocs i apostes sense les autoritzacions o les inscripcions pertinents, o amb incompliment dels requisits i les condicions que s'hi estableixin, com també organitzar, gestionar o explotar jocs o apostes en locals o recintes no autoritzats, en condicions distintes a les autoritzades, o per part de persones no autoritzades.
- b) Modificar de manera unilateral qualsevol de les condicions en virtut de les quals es van concedir les autoritzacions corresponents.
- c) Cedir les autoritzacions concedides, tret que la cessió es dugui a terme amb les condicions o els requisits que estableixin les normes vigents. D'aquesta infracció, en són responsables tant el cedent com el cessionari.
- d) Alterar la realitat o ometre informació dels documents i les dades que s'aportin per obtenir l'autorització corresponent.

3. Són infraccions molt greus en relació amb els jocs i les apostes:

- a) Fer publicitat dels jocs d'atzar o les apostes o dels establiments en què es practiquin al marge de les normes establertes o les autoritzacions concedides. D'aquesta infracció, n'és responsable el titular de l'autorització.
- b) Promocionar els jocs o les apostes, com també el complement dels premis, al marge de les normes establertes o les autoritzacions concedides.
- c) Utilitzar elements o màquines de jocs no homologats o no autoritzats, o substituir fraudulentaent el material o els elements de joc.
- d) Modificar els límits de les apostes o dels premis autoritzats.
- e) Manipular els jocs en perjudici dels jugadors o apostadors o de la Hisenda de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

f) Fabricar, importar, comercialitzar, mantenir i distribuir els elements o els materials de jocs o d'apostes amb incompliment del que disposa la normativa vigent.

4. Són infraccions molt greus quant als drets dels usuaris o els jugadors:

- a) Exercir violència, coacció o intimidació sobre els jugadors en els locals o recintes on tinguin lloc els jocs o les apostes, per part de les entitats o empreses titulars, organitzadores o explotadores d'aquestes activitats o de les persones al servei d'aquestes empreses, i igualment del personal empleat o directiu dels establiments o les empreses.
- b) Concedir préstecs o crèdits per part de les entitats o empreses titulars, organitzadores o explotadores d'activitats de joc o d'apostes, o de les persones al servei d'aquestes empreses, o del personal empleat o directiu dels establiments.
- c) Permetre que es concedeixin préstecs o crèdits a jugadors o apostadors en els locals o recintes on tinguin lloc els jocs o les apostes, per part de les entitats o empreses titulars, organitzadores o explotadores d'activitats de joc o d'apostes.
- d) Produir-se l'impagament total o parcial als jugadors o apostadors dels premis o quanties de què siguin guanyadors.
- e) Vendre cartrons de bingo, bitllets, resguards de joc, apostes, paperetes o qualsevol altre títol semblant per un preu distint de l'autoritzat.
- f) Produir-se la participació com a jugadors del personal empleat o directiu, com també d'accionistes i de partícips d'empreses dedicades a la gestió, l'organització i l'explotació del joc o aposta, directament o per mitjà de terceres persones en els jocs o apostes que gestionin, organitzin o explotin.

5. Són infraccions greus en relació amb les autoritzacions, les garanties i els deures documentals o procedimentals:

- a) Tolerar o consentir expressament o tàcitament l'organització, la realització o la pràctica de jocs o apostes en locals no autoritzats o per part de persones no autoritzades.
- b) No disposar dels llibres o suports informàtics exigits per la normativa en matèria de jocs i apostes, o dur-los incorrectament.
- c) No trametre a l'organisme competent en matèria de joc les dades o els documents que els requereixi.
- d) No comunicar, en els terminis establerts, qualsevol modificació que afecti l'autorització inicial, quan no requereixi una nova autorització prèvia.
- e) Negar-se a col·laborar amb els funcionaris o els encarregats del control o de la inspecció, o no exhibir els documents acreditatius de les autoritzacions, com també negar-se a obrir o mostrar les màquines o elements de joc per comprovar-los.
- f) No complir el deure de compareixença quan sigui requerit per l'òrgan que tenguí atribuïda les competències en matèria de joc.

6. Són infraccions greus en relació amb les societats i les empreses autoritzades:

- a) Reduir el capital social de les societats autoritzades per sota del límit legal o establert reglamentàriament.
- b) Reduir les garanties o fiances exigides a les empreses per sota del límit legal o establert reglamentàriament.
- c) No comunicar, en el termini màxim de tres mesos des que tinguin lloc, les modificacions en la composició, el capital i la titularitat de les accions i les participacions de les societats autoritzades.

7. Són infraccions greus en relació amb les màquines i els altres elements o materials de joc:

- a) Tolerar o permetre la instal·lació o l'explotació de màquines amb premi programat, o de màquines d'atzar, sense les autoritzacions o sense complir els requisits exigits reglamentàriament.
- b) Transmetre les màquines amb premi programat en qualsevol de les seves modalitats, o màquines d'atzar, amb incompliment de les condicions establertes reglamentàriament.
- c) Instal·lar o explotar un nombre de màquines amb premi programat en qualsevol de les seves modalitats, o màquines d'atzar, que excedeixi l'autoritzat.
- d) Permetre l'ús de materials o elements de joc sense complir les condicions tècniques d'homologació o mantenir-los en funcionament.
- e) Qualsevol incompliment de les normes tècniques dels jocs o de les apostes.

8. Són infraccions greus en relació amb els usuaris o jugadors:

- a) Permetre l'accés a jocs o apostes a les persones que ho tinguin prohibit.
- b) Participar com a jugador en jocs o apostes no autoritzats en establiments públics o privats.
- c) No disposar de fitxers o suports informàtics dels assistents a locals destinats a jocs o apostes en els quals sigui reglamentàriament exigible un registre d'accés, o portar-los de manera incompleta o inexacta.
- d) No tenir fulls de reclamacions en els establiments i locals autoritzats.
- e) No trametre en el termini reglamentàriament establert a la Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació les reclamacions que es formulin.

9. Són infraccions lleus:

- a) No exhibir en els establiments de joc o apostes, com també en les màquines amb premi programat en qualsevol de les seves modalitats i màquines d'atzar, els documents acreditatius de la seva autorització.
- b) No complir els requisits, les obligacions i la resta de normes imperatives o prohibitives establertes expressament en la llei o en la normativa reglamentària de desplegament en matèria de joc o apostes, quan l'incompliment de la norma no constitueixi una infracció greu o molt greu.

10. Les conductes constitutives d'infraccions previstes en aquest Decret llei poden ser sancionades mitjançant l'aplicació de les sancions, adequadament graduades, que s'hi preveuen i de les que disposin les normes que el despleguin. En la graduació de les sancions es ponderen les circumstàncies que concorrin en els fets i, especialment, la intencionalitat de l'infractor, el dany produït tant a tercers com a l'Administració, la perillositat de la conducta, la transcendència social i econòmica de l'acció o l'omissió, la reincidència o reiteració, aplicant, en tot cas, el criteri de proporcionalitat entre la infracció comesa i la quantia i els efectes de la sanció.

11. Quan una mateixa acció o ommissió comesa per un mateix infractor sigui constitutiva de diversos tipus d'infracció, l'òrgan competent per sancionar ha d'imposar la sanció que correspongui al tipus d'infracció més greu, i ha de considerar les altres infraccions circumstàncies agreujants per a la graduació de la sanció que s'ha d'imposar.

12. La sanció per una infracció molt greu consisteix en una multa la quantia de la qual oscil·la entre seixanta mil un euros (60.001 €) i sis-cents mil euros (600.000 €). Accessòriament, poden imposar-se aquestes altres sancions:

- a) Suspensió temporal de l'autorització per un període de fins a cinc anys.
- b) Inhabilitació temporal per desenvolupar activitats de jocs o apostes per un període d'un a cinc anys.
- c) Revocació de l'autorització per a l'explotació i la gestió de jocs o apostes o de l'habilitació de l'establiment.
- d) Inhabilitació definitiva per al desenvolupament d'activitats de jocs o apostes, només per al cas de reincidència.
- e) Comís i destrucció de les màquines, els materials o els elements de joc, en els casos de les infraccions que recullen l'apartat 2.a) i les lletres c), i) i f) de l'apartat 3 d'aquest article.
- f) Comís de l'import obtingut pels jocs o les apostes, en els casos de les infraccions que recullen l'apartat 2.a) i les lletres c), e) i f) de l'apartat 3 d'aquest article.

13. La sanció per una infracció greu consisteix en una multa la quantia de la qual oscil·la entre sis mil un euros (6.001 €) i seixanta mil euros (60.000 €). Accessòriament, poden imposar-se aquestes altres sancions:

- a) Suspensió temporal de l'autorització per un període de fins a un any.
- b) Inhabilitació temporal per desenvolupar activitats de jocs o d'apostes per un període de fins a un any.

14. La sanció per una infracció lleu consisteix en una multa la quantia màxima de la qual és de sis mil euros (6.000 €).

15. Les infraccions lleus prescriuen als sis mesos; les greus, a l'any, i les molt greus, als dos anys, comptadors des del dia en què es va cometre la infracció. El termini de prescripció queda interromput des de la notificació de la iniciació del procediment sancionador a l'infractor. El còmput de prescripció es reprèn des del dia que l'expedient conclogui sense sanció o es paralitzi durant més de tres mesos, si no és per causa imputable a la persona interessada.

16. Les sancions pecuniàries que preveu aquest article es poden fer efectives abans que es dicti la resolució de l'expedient sancionador, amb una reducció del 15 % sobre la quantia proposada en l'acord o la resolució d'inici o, si

escau, en la proposta de resolució.

Igualment, el compliment degudament acreditat davant l'Administració competent de les obligacions o els drets formals del presumpte infractor, per iniciativa pròpia, en qualsevol moment del procediment administratiu sancionador abans que es dicti la resolució, comporta una reducció del 15 % sobre la quantia proposada en l'acord o la resolució d'inici o, si escau, en la proposta de resolució.

Les reduccions a què es refereixen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat es poden acumular.

Article 3

Normes sancionadores en matèria de consum

Es modifica l'article 51 de la Llei 1/1998, de 10 de març, de l'Estatut dels consumidors i usuaris de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que queda redactat de la manera següent:

Article 51

Quanties de les sancions de multa

Per la comissió d'infraccions en matèria de defensa del consumidor es poden imposar les sancions següents:

- a) Multa de fins a 6.000 € en cas d'infraccions lleus.
- b) Multa compresa entre 6.000,01 i 24.000,00 € per a les faltes greus, i pot sobrepassar aquesta quantia fins a arribar al quintuple del valor dels productes o els serveis objecte de la infracció.
- c) Multa compresa entre 24.000,01 i 660.000,00 € per a les faltes molt greus, i pot sobrepassar aquesta quantia fins a arribar al quintuple del valor dels productes o serveis objecte de la infracció.

Disposició addicional primera

Règim aplicable a la instal·lació de màquines, terminals o equips de joc

En l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears únicament es poden instal·lar en els establiments d'hostaleria, sales de joc, bingos, casinos o locals presencials l'activitat principal dels quals sigui aliena a la comercialització de jocs, les màquines, els terminals o els equips de joc prevists en la normativa reglamentària de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Disposició addicional segona

Règim d'autoritzacions d'establiments de joc

En l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears no es pot autoritzar l'obertura de locals presencials l'activitat principal dels quals sigui l'explotació de jocs en l'àmbit de les activitats de joc no reservades de competència estatal fins que no se'n reguli el règim d'autorització mitjançant una disposició administrativa de caràcter general.

Disposició addicional tercera

Informes preceptius en matèria de casinos, jocs i apostes

En l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, pel que fa als expedients d'autoritzacions administratives per a la instal·lació, l'obertura, el funcionament i la modificació de tot tipus d'activitat de joc i dels establiments on aquestes es desenvolupin, no es requereixen més informes preceptius i vinculants que els que expressament estableixi la normativa autonòmica pròpia sobre la matèria.

Disposició final primera

Efectes sobre normes estatals

Queda sense efecte en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears l'apartat 2, norma 1a, de la lletra B de l'annex del Reial decret 123/1995, de 27 de gener, sobre traspàs de funcions i serveis de l'Administració de l'Estat a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria de casinos, jocs i apostes.

Disposició final segona

Normes reglamentàries

En un termini màxim de 24 mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei, el Govern de les Illes Balears ha d'aprovar la disposició administrativa de caràcter general esmentada en la disposició addicional segona.

Disposició final tercera
Entrada en vigor

Aquest Decret llei comença a vigir l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Palma, 23 de desembre de 2011

El president
José Ramón Bauzá Díaz

El vicepresident econòmic,
de Promoció Empresarial i d'Ocupació
José Ignacio Aguiló Fuster

— o —

VICEPRESIDÈNCIA ECONÒMICA, DE PROMOCIÓ
EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ

Num. 26658

Decret 112/2011, de 23 de desembre, pel qual es modifica el Decret 67/2010, de 28 de maig, pel qual s'aprova el Reglament que regula l'organització i el funcionament del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears

El Consell Econòmic i Social de les Illes Balears (CES) és un òrgan col·legiat de caràcter consultiu, de participació, estudi, deliberació, assessorament i proposta en matèria econòmica i social de les Illes Balears, previst per l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears. Les relacions del Consell amb el Govern de les Illes Balears s'han de canalitzar mitjançant el conseller competent en matèria de treball.

En la sessió de dia 28 de setembre de 2011, el Ple del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, a proposta de la Comissió Permanent, va aprovar la modificació dels articles 18 i 33 del Reglament del CES, aprovat pel Decret 67/2010, per tal de reduir el nombre mínim de sessions de la Comissió Permanent a vuit anuals i d'ampliar el termini màxim d'emissió de dictàmens.

La reducció de les sessions dels òrgans del CES implica que els dictàmens ja no es poden aprovar en el termini d'un mes, sinó que aquest termini màxim d'evacuació de dictàmens s'ha d'ampliar a 45 dies per a la tramitació ordinària, i a vint dies per a la tramitació urgent, motiu pel qual el Ple del CES, en la mateixa sessió, va acordar que s'ampliàs el termini ordinari d'emissió de dictàmens a 45 dies naturals, i el termini abreujat a vint dies naturals. Per això, i tenint en compte que els terminis màxims per emetre aquests dictàmens s'estableixen en l'article 3.1 de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social, el projecte de llei de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears preveu, en la disposició final segona, la modificació d'aquest precepte legal, de manera que aquests nous terminis màxims puguin produir efectes a partir de l'1 de gener de 2012.

Paral·lelament a la modificació legal esmentada, cal modificar també el Decret 67/2010 a fi de fixar el nombre mínim de sessions de la Comissió Permanent indicat abans, això és, vuit sessions, en lloc de les onze que fixa actualment l'article 18.1 del Decret 67/2010, com també a fi de regular el nou termini màxim d'emissió de dictàmens en cas de tramitació urgent, per remissió en aquest cas al termini que fixi la llei, el qual ha de passar de quinze dies hàbils a vint dies naturals.

Per tot això, a proposta del vicepresident econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, i amb la deliberació prèvia del Consell de Govern reunit en la sessió del dia 23 de desembre de 2011,

DECRET

Article primer

Es modifica l'apartat 1 de l'article 18 del Reglament que regula l'organització i el funcionament del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, que passa a tenir la redacció següent:

1. La Comissió Permanent, sota la direcció de la persona titular de la Presidència del Consell, s'ha de reunir en sessió ordinària, com a mínim, vuit vegades l'any, i no poden transcórrer més de dos mesos entre sessions. Així mateix, la Comissió Permanent es pot reunir amb caràcter extraordinari les vegades que sigui necessari. La persona titular de la Presidència ha de convocar els membres a les sessions extraordinàries per iniciativa pròpia o a sol·licitud de

dos consellers o conselleres. En aquest darrer cas, el termini màxim perquè tenguin lloc la sessió és de cinc dies.

Article segon

Es modifica l'apartat 1 de l'article 33 del Reglament, que passa a tenir la redacció següent:

1. En cas que en la tramesa de l'expedient es justifiqui la urgència, la persona titular de la Presidència ha de dictar una resolució en la qual ordeni l'evacuació del dictamen en el termini màxim que estableix la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social. Aquesta resolució s'ha de notificar per correu electrònic o fax al secretari o secretària general de la conselleria o el consell insular sol·licitant.

Disposició final única

Aquest Decret entra en vigor l'1 de gener de 2012.

Palma, 23 de desembre de 2011

El president
José Ramón Bauzá Díaz

El vicepresident econòmic,
de Promoció Empresarial i d'Ocupació
José Ignacio Aguiló Fuster

— o —

CONSELLERIA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR
SOCIAL

Num. 26549

Decret 111/2011, de 9 de desembre, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica del Servei de Salut de les Illes Balears

En el títol V de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears, es regula el Servei de Salut de les Illes Balears com un ens públic, de caràcter autònom, dotat de personalitat jurídica i patrimoni propis, amb plena capacitat d'obrar per complir les seves finalitats, al qual s'encarrega la gestió dels serveis públics assistencials.

L'article 16 del Decret 39/2006, de 21 d'abril, pel qual s'aproven els Estatuts de l'ens públic Servei de Salut de les Illes Balears, disposa que l'estructura bàsica del Servei de Salut s'ha d'aprovar per mitjà d'un decret del Consell de Govern a proposta de la conselleria competent en matèria de sanitat.

En aquest context, aquest decret estableix una nova estructura orgànica del Servei de Salut, que s'emmarca en els projectes de reordenació i racionalització del sector públic instrumental de la comunitat autònoma.

Aquest decret consta de vint articles distribuïts en tres capítols, a més de tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i una disposició final.

En el capítol I s'estableixen l'estructura i l'organització del Servei de Salut de les Illes Balears tenint en compte les prescripcions imposades per la Llei 5/2003, pel Decret 39/2006 i per la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

En el capítol II es determina l'estructura directiva dels Serveis Centrals, com a ens que gestiona i coordina les activitats de suport dels òrgans superiors de direcció de l'ens i de les gerències territorials.

En el capítol III s'aborda l'estructura de les gerències territorials. Les novetats més significatives d'aquest capítol són, en primer lloc, la creació de les gerències que assumiran la gestió dels recursos sanitaris de les fundacions públiques sanitàries i de l'entitat pública empresarial GESMA, una vegada que aquestes entitats s'extingeixin i s'integrin en el Servei de Salut; i, en segon lloc, la creació, a l'Àrea de Salut de Mallorca, de les gerències de sector sanitari, que gestionaran de manera unitària els recursos d'atenció especialitzada i d'atenció primària del sector corresponent.

Finalment, diverses disposicions estableixen el règim transitori per a l'entrada en vigor de la nova estructura orgànica i deroguen diverses normes reglamentàries que fins ara regulaven de manera dispersa l'estructura orgànica del Servei de Salut.

Per tot això, d'acord amb l'article 38.1 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, a proposta de la consellera de Salut, Família i Benestar Social, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 9 de desembre de 2011,